

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 3
Juliol 2013

Núm. 25

ACTIVITATS FETS I NOTÍCIES D'ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

LA NECRÒPOLIS PALEOCRISTIANA DE TARRAGONA

La Necròpolis Paleocristiana de Tàrraco, declarada patrimoni mundial de la Unesco i considerada el conjunt funerari més important d'època tardoromana de la Mediterrània Occidental i que ha estat tancada des de fa més de 20 anys, ha tornat a obrir les seves portes. El conjunt va tancar el 1992 com una mesura provisional, però les obres no s'han executat fins ara.

Les obres actuals s'han orientat a recuperar la imatge que tenia l'espai a l'època romana i també s'ha intervingut per fer les seves restes més comprensibles. En el recinte s'hi troben restes d'una domus (casa) suburbana i de tota l'àrea funerària, amb 2.051 tombes que cronològicament abracen des del S-III fins al període visigòtic, al segle

V. Algunes de les tombes, les més malmeses, han estat cobertes, i només s'han deixat a l'aire lliure les de més interès. També s'hi han instal·lat panells explicatius al llarg de tot el recorregut.

El visitant del jaciment passarà primer pel mòdul **El Món de la mort a Tàrraco**, que a partir d'ara es converteix en el Centre d'Interpretació de la Necròpolis Paleocristiana. En aquest espai s'hi expliquen les creences i els rituals a l'entorn de la mort a l'època romana i entre les primeres comunitats cristianes de Tàrraco. Queda pendent, però, la reobertura del Museu Paleocristià.

El dolmen de la Creu d'en Cobertella és el monument megalític més gran de Catalunya, amb una antiguitat d'entre 3.500 i 3.000 anys a.C. Està situat a Roses, al paratge de la Casa Cremada, és bastit en terreny pla però en una zona elevada, a l'extrem d'un vessant que baixa cap al Rec de la Quarantena pel cantó de ponent. La cambra està formada per 7 grans lloses laterals i amida interiorment 3'90 metres de llarg, per 3'20 metres d'ample, per 2'45 metres d'altura màxima. La coberta, que fa 5'65

metres x 4'10 metres x 0'40 metres de gruix, es calcula que deu pesar unes 18 tones.

L'avantcambra està formada per dues lloses i coberta, i presenta una alçada menor que la de la cambra. Aquesta part del megàlit va ser reconstruïda.

LA BASTIDA DE TOTANA (Múrcia)

“Una obra pensada per al combat” Així descriuen els arqueòlegs de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) que la varen descobrir, la imponent fortificació desenterrada en el ric jaciment de La Bastida (Totana, Múrcia). La construcció, per als sorpresos investigadors és una meravella de la poliorcètica (l'art de defensar i atacar les places fortes). Fou construïda amb un gran coneixement tècnic ara fa 4.200 anys, a l'edat del Bronze, i és, asseguren, única a l'Europa continental. Què dimonis hi feia a Múrcia una construcció com aquesta és el que ara caldrà esbrinar.

Compta amb uns murs massissos de tres metres de gruix, torres quadrades que tindrien en origen una

alçada de set metres, una entrada monumental i una poterna d'arc apuntat que es conserva sencera i que és excepcional per a l'època. La muralla protegia una ciutat de quatre hectàrees situada en un turó. Els arqueòlegs creuen que la fortificació fou planificada per “gent amb grans coneixements militars procedents d'Orient” donat que aquest model, inèdit a occident, ens remet a les antigues civilitzacions del Mediterrani.

Un jove anglès, per nom Austen Henry Layard, rep una petita ajuda financera del ministre britànic d'Orient. Amb aquesta ajuda Layard contracta alguns obrers a Mossul i amb ells comença a excavar a Tell Nimrud.

Al tercer dia de treball ja li somriu l'èxit. Una gran escultura de pedra ha estat desenterrada. Es tracta d'un lleó gegantí amb cap humà i unes grans ales.

Excavacions a Nínive

Layard segueix excavant durant anys. En mig de grans dificultats, aconsegueix enviar al Museu Britànic de Londres les més colossals escultures de pedra que apareixen en el turó de Tell Nimrud. Es tracta ara de bous amb cap humà, però també de lleons alats.

El 1846 també troba Layard la “Pedra Negra” és de basalt i amida més de 2 metres d'alçada. Els seus quatre costats estan coberts amb artístics relleus i signes cuneïformes.

Fins al cap d'uns anys no es podrà saber que Layard havia descobert el monument de victòria del rei assiri Salmanassar (S-IX a.C.).

Layard va posar també al descobert tota una sèrie de palaus reials assiris del segle IX al VII a.C. per, finalment, comprovar desencisat que en el turó de Nemrod, no havia descobert Nínive, com ell esperava en secret des del començament, sinó Kalakh, ciutat bíblica que també s'esmenta en el Gènesis.

En aquells moments ningú en el món no sabia on estava sepultada la ciutat de Nínive,
maleïda pels profetes bíblics.

La Pedra Negra